

Vi er altså omfattet af nøjagtig samme regler for tilrettelæggelse af den offentlige økonomi, som man er i Finland, der er med i eurogruppen. Vi er med i nøjagtig den samme del af stabilitets- og vækstpacten, og årsagen til, at det går godt i Danmark og i Finland, er for så vidt, at vi har fulgt intentionerne i stabilitets- og vækstpacten. Vi følger egentlig det, der er hensigten, nemlig at nedbringe den samlede offentlige gæld, at tage højde for aldring, at have et overskud på den offentlige sektor og i øvrigt at have det, der hedder finanspolitisk holdbarhed.

Så vi følger, om jeg så må sige, hele ånden og indholdet i stabilitets- og vækstpacten, og det gør man også i Finland. Så det har ikke noget at gøre med, om man har euro eller ikke har euro. Det har noget at gøre med, om man fører en fornuftig finanspolitik, og det gør vi i Danmark.

Kl. 13.15

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er for så vidt enig med finansministeren i, at det ikke er så afgørende, hvad den valutaenhed, man nu render rundt med i lommen, hedder. Det afgørende er den valutapolitik og lignende politik, der bliver ført. Jeg har forståelse for, at den stabilitets- og vækstpact, som i dag danner rammen om hele den økonomiske politik, man fører i Euroland, er skrevet ud fra en eller anden elitær opfattelse af, hvordan økonomi ser ud i en lærebog.

Men ude i den virkelige verden er det altså sådan, at det ikke altid kun er inflationen, der er det afgørende, at det ikke altid kun er de her økonomiske termer, der er afgørende, men også nogle gange et spørgsmål om, hvordan befolkningerne i de enkelte lande har det, f.eks. hvordan beskæftigelsen og den økonomiske vækst ser ud.

Her må finansministeren da erkende, at det er et problem, at man f.eks. i Tyskland ikke har samme muligheder for at overtrække sit statsbudget i en begrænset periode, som de f.eks. har gjort i USA, for at få hele vækstdynamoen til at fungere. Er finansministeren ikke enig i det?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Langtfra.

Det, der kendetegner Danmark og Finland og for så vidt også Luxembourg, er, at vi følger grundelementerne og reglerne i stabilitets- og vækstpacten til fulde, og derfor går det godt. Så er der lande, der er i vanskeligheder. De har lige præcis ikke gjort det, de skulle, nemlig som i

idégrundlaget at konsolidere sig i gode tider for at have en fleksibilitet i mindre gode tider.

Det tyske problem er jo ikke, at man har brugt for få penge, men at man bruger for mange penge. Det er sådan, at man altså ikke gør det lettere at nedbringe et underskud ved at øge underskuddet. Så den medicin, man har brug for i Tyskland og i Frankrig, er, at man har større ansvarlighed omkring de offentlige finanser, at man lærer af det, der er årsag til, at det er gået skævt, nemlig at man ikke i tide har konsolideret den offentlige økonomi.

Det er et meget godt eksempel, at Finland og Danmark i dag står som de absolut stærkeste og mest sunde økonomier blandt de 25 lande, fordi vi har fulgt reglerne. De, der har problemer, er dem, der ikke har fulgt reglerne. Det må jo være sådan, at hvis reglerne medfører sundhed, er de gode, og når de, der bryder reglerne, om man så må sige, kommer galt af sted, er det jo altså ikke reglerne, der er noget galt med.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Messerschmidt for den sidste korte bemærkning.

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret.

Det kunne jo godt være, at landene i en kortvarig periode havde behov for at føre en anden politik end den, man lige fra Frankfurts side har udtænkt som den rigtige, fordi man har læst nogle økonomiske lærebøger.

Det kunne jo godt være, at de i Tyskland og Frankrig havde behov for at sparke den vækst, som for tiden ser ud til at være i fuldstændig recession, i gang ved at overtrække nogle statsbudgetter, ved at udstede nogle statsobligationer. Men det har de ikke mulighed for, fordi man ud fra en eller anden elitær tankegang om, hvordan økonomien skal se ud i en drømmeverden, har sat nogle kriterier, som i øvrigt den tidligere kommissionsformand i EU har kaldt *stupid*, altså det, der vel bedst kan oversættes som dumme.

Er finansministeren ikke enig i ... Jeg vil helle-re sige på en anden måde: Jeg er enig med finansministeren i, at nogle lande overholder de her regler til punkt og prikke, og at det er sundt. Men er finansministeren – så kan vi lave et kompromis her – så ikke også enig i, at der altså nogle gange kan være en situation, hvor de har behov for at få skubbet økonomien i gang og derfor ikke har noget positivt afsæt ud af at følge